

Finansernes Styrelse, er en saadan Opfattelse af Forholdet. Tillige maa jeg yde den højtærede Finansminister min Anerkendelse, fordi han har foreslaaet Renten sat op for adskillige af Statens Udlaan og saaledes fortsat den Linie, jeg som Finansminister havde begyndt at drage, ved at forhøje Renten af Udlaanene til Udstykningsforeningerne til 4 pCt. Den højtærede Finansminister foreslaar nu at gøre det samme for to andre Klasser af Statsudlaan, nemlig til Hedekommuner og til Haandværkere og industridrivende, de saakaldte Maskinlaan, og den højtærede Finansminister antydede, hvilket jeg ogsaa har set antydet af den højtærede Landbrugsminister, at naar Husmandsloven kom til Revision i indeværende Samling, vilde man ogsaa der foreslaa Renten sat op til 4 pCt. Jeg har mange Gange udtalt mig for dette, saa at jeg kun med stor Paaskønnelse kan hilse, at den nuværende Regering vil gaa den Vej. Men naar jeg har sagt dette, kan jeg ikke tilbageholde, at det forekommer mig, dels at der paa forskellige Punkter kunde være vist større Tilbageholdenhed med Hensyn til Udgiftsbudgettet, end der er vist, dels at naar man ser paa, hvad der er i Vente, naar man ser paa de første Rater af større Bevillinger, som vil løbe gennem en Aarrække, saa faar man det Indtryk, at de kommende Budgetter vil blive ikke saa lidt belastede, allerede som Følge af hvad her foreslaas. Ligeledes er jeg bange for, at man ikke paa alle Punkter er med Udgiftsanslagene kommet helt op til den virkelige Udgift. Naa, det er ikke en Fejl, som udelukkende kan lægges dette Forslag til Last; den kan ogsaa lægges tidligere Finanslovsforslag til Last, det skal Vorherre vide. Men vi har i de senere Aar bestræbt os for at indhente det derigennem, at vi har søgt at bringe de budgetterede Summer i nærmere og nærmere Overensstemmelse med Regnskabet. Jeg vil ikke sige, at det er lykkedes os fuldstændigt. Der har været visse Omraader, hvor man ligesom ømmede sig ved en Gang for alle at slaa fast, at Beløbene skulde være saa overordentlig store, og ventede, saaledes som jeg kan se, at den højtærede Finansminister har ventet med Hensyn til Epidemidgifterne, om det dog ikke en Gang kunde gaa i en anden Retning, saa man kunde blive fri for i Statens Budget som Normalsummer at komme op til saa overordentlig store Beløb. Men jeg savner noget en Fortsættelse af saadanne Bestræbelser paa det her forelagte Finanslovsforslag. Jeg maa maaske gøre opmærksom

paa en Post paa Indenrigsministerens Budget, den store Post til Alderdomsunderstøttelse. Den er sat op med $\frac{1}{4}$ Million Kr. fra den nugældende Finanslov for 1913—14. I Fjor satte vi den op med $\frac{1}{2}$ Mill., og det var endda ikke nok. Det kan nu ses, at skulde vi have ramt det rigtige, maatte vi være gaaet endnu højere. Det rigtige ved man endnu ikke bestemt hvad er, vi har jo ikke Regnskabet for 1913—14, men man kan se saa meget, at den halve Million, vi satte Posten op med i Fjor, vil ikke slaa til, og den kvart Million, som den højtærede Minister har sat den op med i Aar, vil det endnu langt mindre. Det kan med fuldstændig Sikkerhed siges. I 1912—13 var Udgiften ca. $6\frac{1}{4}$ Million og sættes til det samme i 1914—15, men naar vi tager Erfaringerne fra den sidste Toaarsperiode, vi kan overse, 1910—11 til 1912—13, er Stigningen ca. $\frac{3}{4}$ Million. Naa, den bliver naturligvis jefterhaanden lidt langsommere; saa vidt er vi allerede naaet med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen, at man kan sige det. Men under en 600,000 Kr. bliver den dog neppe.

Jeg kan nævne adskillige andre Eksempler derpaa, men for ikke at trætte det høje Ting skal jeg nøjes med dette. Det er altsaa ikke paa alle Punkter, at Budgettet er ført op til det, der kunde antages at blive den virkelige Udgift, og man har paa et Punkt som dette og enkelte andre mindsket Forøgelsen af Summerne paa en Maade, som jeg ikke finder heldig.

Paa Statsbanerne er det en meget betydelig Udgiftsstigning, der har fundet Sted, en stærkere end den sædvanlige. Det beror bl. a. paa visse Lønforhøjelser og paa den store Bevilling paa 400,000 Kr. til Stenballastlaget. Endnu mere paafaldende er vel Udgiftsstigningen paa Postvæsenet. Her er den ca. 1 Mill. Kr. I Fjor var den kun ca. 600,000 Kr., og det er en ganske betænkelig Forøgelse af Stigningen, skønt man jo ellers maa sige, at Postvæsenet forretningsmæssig set er den bedste af Statens forretningsdrivende Virksomheder. Aarsagen til den stærke Stigning ligger hovedsagelig i de foreslaaede ret betydelige Lønningsforøgelser under forskellige Former til Funktionærerne. Jeg skulde antage, at disse Lønningsforøgelser tilsammen gaar op til 400—500,000 Kr., og det er jo ret meget paa et enkelt Finanslovsforslag.

Naar jeg ser paa Ministeriet for offentlige Arbejder, er der vel en ret betydelig Nedgang i de overordentlige Udgifter, nemlig fra 1,451,000 til 845,000 Kr.;